ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ଚଉତ୍ରିଶ

Jeff Pippenger
2026-01-27

ସଂଖ୍ୟା ଚଉତିଶି

ଅରଣ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ହେବା ପାଇଁ, ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଗୋଟିଏ ଅରଣ୍ୟ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ। 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଧ୍ୱନିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା ଯେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ସେତେବେଳେ ନିଜ ବିଷୟକ ପ୍ରକାଶନକୁ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେପରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ତାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲୁଥିଲେ। ସବ୍ବାଥ, ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ନିରାଶା, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11ର ସାଢେ ତିନି ଦିନର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ସବ୍ବାଥ, ଡିସେମ୍ବର 30, 2023 ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ସବ୍ବାଥରେ, ଜୁଲାଇ 2020 ପରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ, Future for America ଗୋଟିଏ Zoom ସଭାରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ କଥା କହିଲା।

ସେହି ସମୟଠାରୁ, ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଆସୁଛି। ଏହା "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ଏକ ପ୍ରକାଶନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ପରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ, ସେହି ଶବ୍ଦଟି ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତେରୋତମ ଓ ବାଇଶତମ ଅକ୍ଷରଦ୍ୱାରା ରୂପରେଖାଙ୍କିତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପର ଏକ ଗଠନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯେଉଁ ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଗଲେ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦଟି ଗଠିତ ହୁଏ। "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦର ଏହି ଗଠନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ଏକ ପୁରୁଣା ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଏକ ନୂତନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଧରି ଆମେ ଦେଖାଇଆସୁଛୁ ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ତିନୋଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା; କାରଣ ସେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପାପ ବିଷୟରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରନ୍ତି, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବିଚାର କରନ୍ତି। ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ ଯେ ଏହି ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସମଗ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ; କିନ୍ତୁ 2023 ମସିହାରୁ, ସେହି ସମସ୍ତ ବୁଝାମାନ "ସତ୍ୟ"ର ଗଠନାତ୍ମକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ତୃତ ହୋଇଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ସତ୍ୟକୁ ନେଇ ତାହାକୁ ସତ୍ୟର ଏକ ନୂତନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା—ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କ୍ରମେ ଅମୋହରିତ କରୁଥିବାବେଳେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରନ୍ତି। 2023 ମସିହାରେ ଯାହାର ଶେଷ ହେଲା ସେହି "ଅରଣ୍ୟ" ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ "ଶେଷକାଳ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅମୋହରିତ ହୁଏ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ, ଯିଏ "ସତ୍ୟ" ଅଟନ୍ତି।

> "ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ସମୟରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ପରମ୍ପରା ଓ ଉପାଖ୍ୟାନର ଅବର୍ଜନାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଆବୃତ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାଙ୍କୁ ପରସ୍ପରରୁ ପୃଥକ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା। ଉଦ୍ଧାରକ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ପୋଷିତ ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କର ଅବର୍ଜନାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟର ଆଧାରରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ଯଦି ଉଦ୍ଧାରକ ଏବେ ଆମ ପାଖକୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେପରି ଆସିଥିଲେ ସେପରି ଆସନ୍ତେ, ତେବେ ସେ କ'ଣ କରିଥାନ୍ତେ? ସେ ପରମ୍ପରା ଓ ଆଚାର-ବିଧିର ଅବର୍ଜନାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ଏକ ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା। ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯିହୂଦୀମାନେ ବହୁତ ବିଚଳିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଳ ସତ୍ୟକୁ ଚକ୍ଷୁରୁ ହରାଇଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାକୁ ପୁଣିଥରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ କରିଦେଲେ। ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ। ସୁସମାଚାରରେ କିପରି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷିତ ହୋଇଛି!" Review and Herald, June 4, 1889.

"ଅନ୍ଧ ଶ୍ର ଦ୍ଧ ।ଓ ଭ୍ର ମରୁ ଦେବଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା" ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ , ଏବଂ "ଦେବବାକ୍ୟ ର ରତ୍ନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ ର ଢଞ୍ଚ ।ରେ ସ୍ଥ ।ପିତ କରିବା" ମଧ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ୨୦୨୩ ମସିହାରେ ପ୍ର ଭୁ "ସତ୍ୟ " ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ

ହୋଇଥିବା ଗଠନରେ ସତ୍ୟ ର ସେହି ଢଞ୍ଚାକୁ ପରିଚୟ କରାଇଲେ। ସେହି ଢଞ୍ଚା ଦେବଙ୍କ "ମୂଳ" ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଶ୍ୟ ମାନ କରେ।

> "ଭୁଲର ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା ସତ୍ୟର ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ମାଟିତଳେ ପୁତି ଦେଇଛି; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମୀମାନେ ଏହି ଧନଭଣ୍ଡାରକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିପାରିବେ, ଯେପରି ସହସ୍ରସହସ୍ର ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭକ୍ତିଭୟ ସହିତ ନିହାରିବେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନେ ନମ୍ର କର୍ମୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବେ, କୃପା ଓ ଦୈବୀ ଆଲୋକପ୍ରଦାନ କରିବେ, ଏବଂ ସହସ୍ରସହସ୍ର ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ, 'ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲିଦିଅ, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିହାରିପାରିବି।' ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅବହେଳିତ ରହିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟର ଆଲୋକିତ ପୃଷ୍ଠାମାନରୁ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇ ଉଦ୍ଭାସିତ ହେବ। ସାଧାରଣତଃ ସେହି ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଓ ପଦଦଳିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; କିନ୍ତୁ 'ଜ୍ଞାନୀମାନେ,' ଅର୍ଥାତ୍ ଯେମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ସେମାନେ ବୁଝିବେ। ପୁସ୍ତକ ଖୋଲାଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସେହି ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣା ସମୟରେ, ସହସ୍ରସହସ୍ର ଲୋକ ସେହି ମୂର୍ଚ୍ଛାବସ୍ଥାରୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ ଯାହା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜଗତକୁ ଆବୃତ କରିରଖିଛି, ଏବଂ ସତ୍ୟର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୂଲ୍ୟକୁ ଦେଖିବେ।" Review and Herald, December 15, 1885.

"ପ୍ରଭୁଙ୍କ କର୍ମୀମାନେ" ଯେମାନେ "ବୁଦ୍ଧିମାନ" ଏବଂ "ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ," ସେମାନେ "ବୁଝିବେ," ଏବଂ "ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବେ, ଯେପରି ସହସ୍ରସହସ୍ର ଲୋକ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭାବରେ ନିହାରିବେ।" ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଲାଓଡିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ପାଇଁ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ତବ୍ଧତାରୁ ଜାଗିଉଠନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ଘଟଣା ହେଉଛି ରବିବାର-ନିୟମ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟର ଜାଗିଉଠିବା ପାଇଁ ସେହି ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବିତ। ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କର୍ମୀମାନେ ଆସନ୍ନ ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ" ନିଜମାନଙ୍କର "ସ୍ତବ୍ଧତା"ରୁ ଜାଗିଉଠନ୍ତି। ୨୦୨୪ ମସିହାଠାରୁ, "ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଅଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅବହେଳିତ ରହିଥିଲା," ସେମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟର ଆଲୋକିତ ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକରୁ" ଦୀପ୍ତିତେଜସ୍ୱୀଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଆସୁଛନ୍ତି।

ଯିଶାୟ 22:22 ରେ ଇଲିଆକୀମଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ମାଥିଉ 16 ରେ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦିଆଯାଇଛି।

> ଦାଉଦଙ୍କ ଘରର ଚାବିକୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖିବି; ସେ ଖୋଲିବ, ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ; ସେ ବନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ କେହି ଖୋଲିବ ନାହିଁ। ଯିଶାୟା 22:22.

"ଚାବି" ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ ଦିଆଯାଇଛି, କାରଣ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଖୋଲିବା ଓ ବନ୍ଦ କରିବାର ଚାବିର ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ।

> ଫିଲାଦେଲଫିଆର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିଏ ପବିତ୍ର, ଯିଏ ସତ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଉଦଙ୍କ ଚାବି ଅଛି, ଯିଏ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ ବନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ କେହି ଖୋଲିପାରେ ନାହିଁ; ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ଜାଣେ: ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ରଖିଅଛି, ଏବଂ କେହି ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମର ଶକ୍ତି ଅଳ୍ପ, ତଥାପି ତୁମେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଛ, ଏବଂ ମୋର ନାମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩:୭, ୮।

ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ସଂଲାପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ, ଯାହାର ଉତ୍ତର ଯିହୁଦୀମାନେ ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ।

> ଫରିଶୀମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କହିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ? ସେ କାହାର ପୁତ୍ର? ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଦାଉଦ ଆତ୍ମାରେ ତାଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ଏହା କହି, "ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୋର ପାଦପୀଠ କରି ନଦେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ମୋର ଡାହାଣ ପାଶ୍ୱର୍ରେ ବସ"? ଏହିପରି ଯଦି ଦାଉଦ

> ତାଙ୍କ ୁ ପ୍ର ଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତ ି, ତେବେ ସେ କିପରି ତାଙ୍କ ର ପୁତ୍ର ?
>
> ଏବଂ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୁନଃ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରିଲେ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 22:41–46.

ଯିହୂଦୀମାନେ ଦାବିଦ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀ ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶାସ୍ତ୍ରର "ପଙ୍କ୍ତିର ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାଷାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀ କୁଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ ନଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ବାଦକୁ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରି ସମାପ୍ତ କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧତା ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅସମର୍ଥତାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ସେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ତୁମେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବୁଝିଥାନ୍ତା, ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣ ଓ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, ସେହି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ବୁଝୁନଥିଲେ।

"ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହ"ର "ଚାବି" ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ଫିଲାଡେଲଫିଆର କଳିସିଆ ଥିଲେ। ସେହି "ଚାବି" ଏକ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଥିଲା, ଯାହା ଖୋଲା ଓ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। 1798 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଫିଲାଡେଲଫିଆର ଅନୁଭବରୁ ଲାଓଦିକିଆର ଅନୁଭବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା, ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଏକ କଳିସିଆରେ ପରିଣତ ହେଲା। 1844 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19ରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେଲା; ଯେପରି 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22ରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେଲା; ସେପରି 1863ରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେଲା।

ଏଲିଆକୀମଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପେତ୍ରଙ୍କୁ "ଚାବିଗୁଡ଼ିକ" ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏକବଚନରେ ଥିବା ସେହି ଚାବିଟି 1844 ର ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ଥିଲା।

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ବିଷୟଟି 1844ର ମହାନିରାଶାର ରହସ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିବା ଚାବି ଥିଲା। ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ-ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଶ୍ୟଗୋଚର କଲା, ଯାହା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଓ ସୁସମନ୍ୱିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଦେଖାଇଲା ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତ ସେହି ମହାନ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣି ବର୍ତ୍ତମାନୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିଥିଲା।" The Great Controversy, 423.

ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ବିଷୟ 1844 ମସିହାର ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱାରକୁ ଖୋଲିଦେଇଥିବା ଚାବି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପେତରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ହେ ଶିମୋନ ବର୍ଯୋନା, ତୁମେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ଏହା ତୁମ ପାଖରେ ଦେହ ଓ ରକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ମୋର ପିତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି, ତୁମେ ପିତର; ଏବଂ ଏହି ପାଷାଣ ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ବାନ୍ଧିବ, ସେହି ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ତୁମେ ଯାହା କିଛି ମୁକ୍ତ କରିବ, ସେହି ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ।" ମାଥିଉ 16:17–19.

ରେଖା ଉପରେ ରେଖା, ପେତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶେଷ ଚୁକ୍ତିର କନ୍ୟା ଫିଲାଦେଲଫିଆଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ଘରର ଚାବି ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦିଆଯାଇଛି। ଦାଉଦଙ୍କ ଘରର ଚାବି ହେଉଛି ସେହି ଶେଷ ବିଷୟ ଯାହାକୁ ନେଇ ଯୀଶୁ ଫରିଶୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ।

> ଫରିଶୀମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମମାନଙ୍କର କଣ ମତ? ସେ କାହାର ପୁଅ?" ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦାଉଦଙ୍କ ପୁଅ।" ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତେବେ ଦାଉଦ ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ କିପରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ଏହା କହି, 'ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋର ଡାହାଣ ପାଶେ ବସ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଦତଳର ପୀଠିକା କରିନାହିଁ'?" ଯଦି ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପରି ତାଙ୍କର ପୁଅ ହେବେ?

ଏବଂ କେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଦିନଠାରୁ ପରେ କେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 22:41–46।

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଷୟଟି ଠିକ ସେହିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପେତ୍ର ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ଦିନ ତୃତୀୟ ପ୍ରହରରେ ଉପରଘରରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଯେ ବିଷୟଟି ଫରିଶୀମାନଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ସଂଳାପର ଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲା, ସେହି ବିଷୟଟିହିଁ ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ଦିନ ଉପରଘରର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପେତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ଚାବି ଥିଲା।

କାରଣ ଦାଉଦ ସ୍ୱର୍ଗମଣ୍ଡଳକୁ ଆରୋହଣ କରିନାହାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ୱୟଂ କହୁଛନ୍ତି, "ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ମୁଁ ତୁମ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଦପୀଠ କରିଦେଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ମୋର ଦକ୍ଷିଣପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସ।'" ଏହେତୁ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହ ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତୁମେ କ୍ରୁଶରେ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ—ଉଭୟ କରିଛନ୍ତି।

ଏହା ଶୁଣି ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ପେତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମେ କ'ଣ କରିବୁ?

ତାହାପରେ ପେତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଅନୁତାପ କର, ଏବଂ ପାପକ୍ଷମା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କର; ଏବଂ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ। କାରଣ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଦୂରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଡାକିବେ ସେମାନଙ୍କ ସବୁଙ୍କ ପାଇଁ। ଏବଂ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ କଥାଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଓ ଉପଦେଶ କରି କହିଲେ, ଏହି କୁଟିଳ ପିଢ଼ିରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କର। ତାହାପରେ ଯେମାନେ ଆନନ୍ଦସହିତ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ; ଏବଂ ସେହି ଦିନ ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ 2:34–41.

ପିତରଙ୍କ ପାଖରେ ବାନ୍ଧିବା କିମ୍ବା ଖୋଲିଦେବାର ଚାବି ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କରୁଥିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗ ପିତରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ମତିରେ ଥାଉଥିଲା। ପିତର ଦେବତ୍ୱ ଏବଂ ମାନବତାଙ୍କ ସଂଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୁହର ଖୋଲାଯାଏ। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୁହର ଖୋଲାଯାଇଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଜ୍ଞାନରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଅନ୍ତି।

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନରେ ଜ୍ଞାନର ଚାବି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହରିନିଆଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାରଗୃହକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ଧାରଣ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ରବ୍ବୀମାନେ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦରିଦ୍ର ଓ ପୀଡ଼ିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ନିଜ ଉପଦେଶମାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକେବାରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନେକ ବିଷୟ ରଖୁନଥିଲେ, ଯେପରି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଅବାକ କିମ୍ବା ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିନଦିଏ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ପୃଥକ୍‌ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଧାରଣାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାର ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ ଯଦି ପୁରାତନ ଓ ପରିଚିତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପୁନରୁକ୍ତି ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ଅବହେଳା କରିନଥିଲେ।"

"ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ସତ୍ୟମଣିମାଣିକ୍ୟର ଉଦ୍ଭାବକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଶତ୍ରୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଯଥୋଚିତ ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିରୁ ବିଛିନ୍ନ କରାଯାଇ, ଭ୍ରାନ୍ତିର ଖାଞ୍ଚାରେ ବସାଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ସେହି ମୂଲ୍ୟବାନ ମଣିମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସମନ୍ୱିତ କରି ସତ୍ୟର ଖାଞ୍ଚାରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା। ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟର ନୀତିଗୁଡ଼ିକ, ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ଦ୍ୱାରା, ସମାଧିସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ ବିଲୁପ୍ତ ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଉଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭ୍ରାନ୍ତିର ଅବର୍ଜନାରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ, ସଜୀବ ଶକ୍ତି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବାକୁ ଓ ଚିରକାଳ ଅଚଳ ରହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।"

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଏହି ପୁରାତନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ମଧ୍ୟ ସାନାତିସାଣା ଅଂଶ ଧାର କରିବା ବିନା ବ୍ୟବହାର କରିପାରୁଥାନ୍ତି, କାରଣ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୂଳସ୍ରଷ୍ଟା ଥିଲେ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଢ଼ିର ମନ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମୃତପ୍ରାୟ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରି ସଜୀବ କରିଦେଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ିମାନଙ୍କର ଉପକାର ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ କରାଗଲା। ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବର୍ଜନାର ଢେଉଁଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି, ପୁନଃ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ତାଜାପନ ଓ ଶକ୍ତିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସତେଜତା ଓ ପ୍ରଭାବସହିତ ଜଗତକୁ ଦେଇବାର ଶକ୍ତି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଥିଲା।" Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

ପିତରଙ୍କର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ବାନ୍ଧିବା ଓ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଥିଲା, ଏବଂ ପିତର ଶେଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବଧୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପିତରଙ୍କ ବାନ୍ଧିବାର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପିତରଙ୍କ ଖୋଲିବାର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ।

> "ତାହାପରେ ମୁଁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ମୋ ସହଚର ଦୂତ କହିଲେ, 'ଭୟାନକ ହେଉଛି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ। ଗମ୍ଭୀର ହେଉଛି ତାହାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ। ସେହି ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ଗହୁଁକୁ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସରୁ ପୃଥକ କରିବେ, ଏବଂ ଗହୁଁକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବେ, କିମ୍ବା ବାନ୍ଧି ରଖିବେ। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମଗ୍ର ମନ, ସମଗ୍ର ଧ୍ୟାନକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ।'" Early Writings, 119.

ବାନ୍ଧାଯାଇଥିବା ଗହୁଁମାନେ ପେନ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ପ୍ରଥମଫଳ ଗହୁଁ-ଅର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଆନ୍ତି; ଏବଂ ଏକ ଦୋଳାଯୁକ୍ତ ଅର୍ପଣ ଭାବରେ, ସେହିଟି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ହେଉଛି ପିତରଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଇତିହାସର ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେହା 9/11 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କ୍ରମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଆସୁଛି।

> ଏହା ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ଚାରିଜଣ ଦୂତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ; ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଥିଲେ, ଯେପରି ପୃଥିବୀ ଉପରେ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ, କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ପବନ ବହି ନପାରେ। ଏବଂ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଉଦୟ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ଚାରିଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ରକୁ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କହିଲେ, ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ମୋହର ନଲଗାଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପୃଥିବୀକୁ, ସମୁଦ୍ରକୁ, କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 7:1–3।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଯେ ଚାରିଟି ବାତାସକୁ ନିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ 9/11 ରେ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ ପରେ George Bush the lesser ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବାର ନିରୋଧ କରାଗଲା। Peterଙ୍କର ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି Islam, ଏବଂ ଯଦି Islam ସେହି ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ ଯାହା ମୋହରକରଣ ସମୟ ସାରା ଚାଲିଥାଏ, ତେବେ ତାହାର ଶିଥିଳ କରାଯିବା ଓ ନିରୋଧ କରାଯିବା ମଧ୍ୟ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଅଂଶ ଅଟେ। Peterଙ୍କର ମାନବତା ଦିବ୍ୟତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ଦୁଷ୍ଟଜନଙ୍କର ଅନ୍ଧକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି। ଶତ୍ରୁଙ୍କର କାନାକାନି ପ୍ରଲୋଭନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପରେ ଆକର୍ଷିତ କରେ; ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ, ପ୍ରାର୍ଥନାର ଦିବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗ କରୁ ନାହାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସର ହାତରେ ଥିବା ସେହି ଚାବି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ଭଣ୍ଡାରଗୃହ ଖୋଲାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅସୀମ ସମ୍ପଦ ସଞ୍ଚିତ ଅଛି, ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ

ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ କାହିଁକି ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବେ? ଅବିରତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସତର୍କ ଜାଗୃତି ବିନା, ଆମେ ଅସାବଧାନ ହୋଇପଡ଼ିବା ଓ ସଠିକ ପଥରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାର ବିପଦରେ ଅଛୁ। ବିପକ୍ଷୀ ନିରନ୍ତର ଭାବେ କୃପାସିଂହାସନକୁ ଯାଇଥିବା ପଥକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଯେପରିକି ଆମେ ଗଭୀର ବିନୟଭରା ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ କୃପା ଓ ଶକ୍ତି ଲାଭ ନ କରିପାରିବୁ।

"କେତେକ ଶର୍ତ୍ତ ଅଛି, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ ଏହି ଆଶା କରିପାରୁ ଯେ ଈଶ୍ୱର ଆମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେବେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଏହା ଯେ, ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ନିଜେ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ। ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ପିଆସିତଙ୍କ ଉପରେ ଜଳ ଢାଳିବି, ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ବନ୍ୟାଜଳ ପ୍ରବାହିତ କରିବି।' ଯିଶାୟ 44:3। ଯେମାନେ ଧର୍ମିକତା ପାଇଁ ଭୁଖା ଓ ତରସିତ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବେ। ହୃଦୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନଚେତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।"

"ଆମର ମହାନ ଆବଶ୍ୟକତା ସ୍ୱୟଂ ଏକ ଯୁକ୍ତି ଅଟେ ଏବଂ ଆମ ପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିବେଦନ କରେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ଉଚିତ। ସେ କହନ୍ତି, 'ମାଗ, ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯିବ।' ଏବଂ, 'ଯିଏ ନିଜ ସ୍ୱୟଂ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମକୁ ସମସ୍ତ କିଛି ମଧ୍ୟ ନିଶୁଳ୍କ ଭାବରେ ଦେବେ ନାହିଁ କାହିଁକି?' ମାଥିଉ 7:7; ରୋମୀୟ 8:32।"

"ଯଦି ଆମେ ଆମ ହୃଦୟରେ ଅଧର୍ମକୁ ପୋଷଣ କରିବା, ଯଦି ଆମେ କୌଣସି ଜଣାଶୁଣା ପାପକୁ ଆକଳାଇ ଧରିରଖିବା, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଆମର କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ, ଭଗ୍ନହୃଦୟ ଆତ୍ମାର ପ୍ରାର୍ଥନା ସଦା ଗ୍ରହୀତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଜଣାଶୁଣା ଅନ୍ୟାୟକୁ ସଠିକ୍ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦେବେ। ଆମର ନିଜ ଯୋଗ୍ୟତା କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମକୁ ସୁପାରିଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଯିଶୁଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ହିଁ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବ, ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ହିଁ ଆମକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବ; ତଥାପି ଗ୍ରହଣୀୟତାର ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମନ୍ୱୟ କରିବାରେ ଆମ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି।"

"ବିଜୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସ। 'ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି।' Hebrews 11:6. ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ତୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାବେଳେ ଯେ କୌଣସି ବିଷୟ ଅଭିଳାଷ କର, ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ତୁମେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇଛ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ହେବ।' Mark 11:24. ଆମେ କି ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ?" Steps to Christ, 94–96.

"ଏଠାରେ ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଅଛି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ବହନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ମୂଲ୍ୟାୟନରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରେ ଉନ୍ନତ ଭାବନ୍ତି। ଏଲିୟାଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ନିଜ ଅନୁଭବରେ କିଛି ବିଶେଷ କିମ୍ବା ଚମତ୍କାରକ କଥା ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ; ତଥାପି ସେମାନେ ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବାଠାରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଭାବନ୍ତି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନୀଚ ସେବା ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ। ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କର ପାସ୍ତୋରିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ତଳକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ଏହି ଭୟରେ ଯେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଜଣେ ଦାସର କାମ କରୁଥିବେ। ଏପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଉଦାହରଣରୁ ଶିଖିବା ଉଚିତ। ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୃଥିବୀରୁ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗର ଭଣ୍ଡାର—ଶିଶିର ଓ ବର୍ଷା—ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲା। କେବଳ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଖୋଲି ଦେଇ ବର୍ଷାଧାରା ଆଣିବାର ଚାବି ଥିଲା। ସେ ଯେତେବେଳେ ରାଜାଙ୍କ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ସରଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅର୍ପଣ କଲେ, ଯାହାର ଉତ୍ତରରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଚମକି ନିଷ୍କାସିତ ହୋଇ ବଳିବେଦୀ ଉପରେ ଥିବା ବଳିକୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରିଦେଲା, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ସମ୍ମାନିତ ହେଲେ। ବାଆଲର ଆଠ ଶେ ପଚାଶି ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ବଧ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ହାତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲା; ତଥାପି, ସେହି ଦିନର କ୍ଳାନ୍ତିକର ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିଜୟ ପରେ, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ମେଘ, ବର୍ଷା ଓ ଅଗ୍ନି ଆଣିପାରୁଥିଲେ, ସେହିଜଣ ଜଣେ ନୀଚ ସେବକର କାମ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରରେ, ପବନ ଓ ବର୍ଷା ମଧ୍ୟରେ, ଅହାବର ରଥ ଆଗରେ

ଦୌଡ଼ି ସେହି ସର୍ବଭୌମଙ୍କ ୁ ସେବା କରିବାକୁ ସମ୍ମ ତ ହେଲେ—ସେହି ସର୍ବଭୌମଙ୍କ ୁ, ଯାହାଙ୍କ ପାପ ଓ ଅପରାଧର କାରଣରେ ସେ ତାଙ୍କ ମୁହଁମୁହିଁ ତାଙ୍କ ୁ ତିରସ୍କ ାର କରିବାକୁ ଭୟ କରିନଥିଲେ। ରାଜା ଦ୍ୱ ାରମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ର ବେଶ କଲେ। ଏଲିୟା ନିଜ ଚାଦରରେ ନିଜକୁ ମୁଡ଼ି ନିର୍ବସନ ଭୂମି ଉପରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ।” Testimonies, volume 3, 287.